

Мій любий Слов'янськ – моє ріднеє місто!

Вірш «Мій любий Слов'янськ – моє ріднеє місто!»
був написаний у 2022 році навесні, після переїзду
до Кам'янського

Перший катрен

розповідає про
сумування та згадки за
рідним містом.

Другий катрен

Через війну ми змушені були
переїхати до Кам'янського .
Ми знаходимося тут майже
рік, а серце з кожним днем
все більше страждає за
Слов'янськом, рідними
хатами.

Третій катрен

Ми чекаємо того дня, коли
нарешті повернемося
додому: побачимо знайомі
обличчя, будинки, дерева.

Четвертий катрен

Так хочеться побачити рідні
краєвиди, покупатися у озері,
провести вихідні на улюбленій
галявині у Святогірську.

Терцет

Дні минають, але віра
повернутися додому не
згасає!

*Мій любий Слов'янськ – моє ріднеє місто!
Як скучила я за тобою!
Все миле в тобі, все наповнено змістом,
А згадки про тебе – журбою.*

*Не з власної волі я в Кам'янському,
А серце залишилось там.
Я стримую сльози у горлі комом,
Сумую по рідним хатам.*

*Живу і чекаю вертання додому,
Де кожне обличчя до болю знайоме,
Де кожен будинок наповнен теплом,
Знайомі дерева ростуть за вікном.*

*Де щовихідних вся сім'я на природі.
Лиман, Святогірськ – завжди нам у нагоді.
Найрідні мої мальовничі місця-
Цим спогадам щирим немає кінця!*

*Я вірю, що я повернуся додому!
Чекай, мій Слов'янськ, лиш
коли... невідомо.*